

bizonyítgatja tanúkkal, hogy ő az, mert az a lista az igazság alapja, melyet könnyelműen állítottak ki. A „M. és V.“ főlemliti, hogy 170 szavazót kellett visszautasítani ilyen hibák miatt, sőt a választók felét kellett volna visszautasítania a szavazatot szedő bizottságnak, ha ez idejében ki nem igazította volna a hibás jegyzéket.

Mi lesz a pécsi mandátummal?

Hétfőn d. e. 11 órakor nyújtotta át Bánffy Simon kir. tanácsos választási elnök Barossnak a pécsi mandátumot. Bánffyval küldöttség ment föl, melynek tagjai ezek voltak: Aidinger János kir. tanácsos polgármester, Majorossy Imre főjegyző, Fekete Mihály tiszti főjegyző, Kindl József segélyegyleti igazgató, Dischka Győző realiskolai igazgató, dr. Blum Béla királyi közjegyző, dr. Záray Károly iparkamarai titkár, dr. Krasznay Miklós ügyvéd, Feiler Mihály és Lenkei Lajos szerkesztők, Zsolnay Miklós, Hoffmann Lajos, Littke Jennő gyárosok, Tauszig Zsigmond, Szeifritz Antal borkezeskedők, Sipőcz István gyógyszerész, Renz Béla magánzó, Sillay József bortermelő, Lauber Rezső vállalkozó, Sebessy Ede ny. d. g. h. t. tisztviselő.

Bánffy választási elnök hangsúlyozva azon körülményt, hogy Baross jelöléséhez a pécsi tekintélyes ellenzék is hozzájárult és megválasztásának kihirdetését valóságos ovációval fogadta, kijelenté, hogy a pécsi kerület megbízó levelét még soha sem adta át oly nagy lelki nyugalmal, mint azt most Barossnak átadja.

„Excellenciád nálunk is, — mondta Bánffy — másutt is főleg azt hangsúlyozta, hogy Ex. megválasztását a szabadelvű elvek diadalra juttatásának tekinti, s kívánja tekinteni, hol a személy csak mellékes és alig vehető számba. Ez, engedjen meg Excellenciád, csak részben áll; mert a szabadelvű párt is, midőn elveinek képviselőjét kiszemeli, most már arra is néz, hogy vajlon ki az, kinek kezébe elveinek és érdekeinek képviseletét nyugodt lelkiismerettel leteheti, nálunk pedig, hol nemcsak a szabadelvű párt jelölte Exciádát, de a tekintélyes befolyású ellenzék Nmtgod ellen jelöltet sem állított, ezzel egyedül Nmtgod tevékenységének személyesítőjét akarta nyilván megisztni, így tehát a személy nem alacsonyul másodrendű kérdéssé, hanem oly jelentőségűvé válik, melyet nagyon is számba kell venni, s ennek számba nem vétele nem csak taktikai, de nézetünk szerint nagy politikai hiba lenne.

Ezekből kifolyólag engedje meg Excellenciád, hogy igazi magyar őszinteséggel intézzek egy kérést Nmtgodhoz, és ez az, hogy legyen a mienk, s ha a mienk lesz, erős meggyőződésem, hogy a mienk is fog maradni közpályájának utolsó pillanatáig, melyet, hogy az Isten jó hosz-

szura nyujtson, szivemből kívánom. Eljen Baross Gábor, a pécsi kerület képviselője!”

Baross válaszában mélyen érzett köszönetét fejezte ki a ragaszkodás azon sokszoros jeleért, melylyel őt Pécs szab. kir. város polgárai pártkülönbség nélkül elhalmozzák. Az a meggyőződése, hogy a választások elé megállapított elvekkel, határozottan és világosan kidomborodó programmal kell menni és ha ez elvek és programmal helyeslésen kívül még a polgárok nyílt rokonszenvével is találkozok, mint az Pécs városában is történt, e körülmény csak fokozza a mandátum becsét. Hivatkozva azon nehéz helyzetre, melybe az által jutott, hogy egyszerre három kerületben választatott meg, a mely faját a megtiszteltetésnek ő politikai pályáján soha sem kereste, kéri a küldöttséget, hogy a mandátum megtartására vonatkozólag tőle ma még határozott feleletet ne kívánjanak, hanem várják be, míg a döntés rövid idő alatt megtörténik. De bármilyen is a döntés eredménye, (Tehát lehet bármilyen is. — A szerk.) kijelenti, hogy ő teljesen Pécs város polgáraié és hogy egész életében mindig ott fogják őt találni, hol Pécs város ügyei támogatásra és segélyre szorulnak.

Ezután a küldöttség tagjaival egyenként beszélgetésbe eredve, kijelenté, hogy rövid idő alatt lemegy Pécsre, a mikor is hosszabb ideig fog választói körében tartózkodni és reményét fejezi ki, hogy ez alkalommal ismét találkozni fog Pécs város polgárságának szives jóindulatával, melynek megnyerése politikai működésének mindenkor büszkeségét fogja képezni.

Ezzel a tudósítással szemben nagyon érdekesnek tartjuk ideiktatni a győri mandátum vívőiről szóló tudósítást, melyet a „Győri Hírlap“-ból veszünk át:

— **Küldöttség Barossnál.** A győri mandátum volt az első vidéki mandátum az országból, melyet a megválasztott képviselőnek átnyújtottak. Ugyanis Egerváry József választási elnök, Kränzlein Mihály, Szentmihályi Kálmán és Eitner K. J. küldöttségi tagok még a választás napján, a délelőtti gyorsvonattal utaztak Budapestre s délután két órakor már átnyújthatták Barossnak a mandátumot. Baross láthatólag kellemesen lepte meg a dolog s hosszasan elbeszélgetett a küldöttséggel. Mikor pedig távozásra került a dolog s Egerváry József megkérdezte, hogy mégis hát mit mondjon a győrieknek a mandátum sorsa felől, Baross egy kis habozás után azt felelte, hát — a legjobbat.

Legyen szives a pécsi szabadelvű párt most már ezen két válasz között összehasonlítást tenni, ha még mindig abban ringatja magát, hogy a miniszternek a jelöltség följajlásá-

nál tett nyilatkozata nagyon is világosan Pécs javára szólott.

Nincs kétség abban, hogy két hét múlva Pécs városa újra választási izgalmakat fog átérni.

HIREK.

— **(Püspökünk levele hercegprimáshoz.)** Dulanszky Nándor megyés püspök Vaszary Kolos hercegprimáshoz, kinek érseki főnhatósága alá a mi egyházmegyénk is tartozik, hosszabb levelet intézett, melyben úgy a maga, mint egész egyházmegyének örömet fejezi ki a fölött, hogy a pápa a hercegprimást a bibornoki méltósággal tüntette ki.

— **(Februári naptár.)** A százesztendősvé jövendömondó szerint e hónap kezdetben hideg és szeles időt hoz s az egész hónapban inkább havas, esős és borult idő várható. Mások szerint Pál fordulóján dől el, hogy milyen lesz a tél hátralevő része. Azt tartja ugyanis a tapasztalatokban gazdag falusi anyóka, hogy a milyen időjárás Pál napján van, olyan marad a tél további részében is. Nálunk e napon nem volt hideg, hanem tiszta napfényes idő volt. Ha tehát több hitelt adunk a falusi anyókanak, mint a százesztendősvé jövendömondónak: akkor e hónapban, mint a tél után is enyhe időjárás lesz. A hold járása e hónapban a következő: első negyed 5-dikén, holdtölte 12-dikén, utolsó negyed 21-dikén, újhold 28-dikén. Elsején a naphossza 9 óra 30 perc volt, 15-dikén már 10 óra 11 perc.

— **(A pécsi ifju polgárok táncestélye)** mely f. hó 1-jén, hétfőn tartott meg a „Hattyu“-teremben varakozáson fölül jól sikerült. Már néhány nappal a táncestély előtt a „Hattyu“ fölött a király utca közepén a nagy zászló hirdette előre e mulatságot. A hozzáfűzött remények annyira teljesültek, hogy jobban még maga a rendezőség sem kívánhatta volna. Esti 10 óra után már ember ember hátán tolongott a táncteremben, mely kékekkel és fehérrel volt díszítve. A ki nem fért e terembe, az az étteremben keresett magának helyt. Különösen a körtáncoknál mutatkozott ennyi közönség befogadására elégtelennek a táncterem. Az első négyest két teljes colonneban 74 pár táncolta, mely szám az idei farsangon még egy mulatságban sem fordult elő. Hogy jókedv volt, azt talán említenünk sem kell. A négyeseket, s egyéb körtáncokat a katonazenekar játszotta, a csárdásokat pedig Rác Gusztó bandája húzta. Rác Gusztó ez alkalomra egy esinos „Luiza csárdás“-sal kedveskedett a táncestély elnöke Schlauch Imre építőmester kedves nejeinek, mit a szerző a souper csárdás előtt mutatott be a

Testvére lelkem
Az éjszakának,
Mely rejtve véd:
Olyan magányos,
Olyan merengő,
Olyan setét.

Vagy ebben:

Az én házam úgy van rakva,
Arra tekint napnyugatra.
Ez az oka, hogy ritkán van
Játszadózó verőfény az ablakában.

De csakhamar megvigasztalódik és fölhangy a hiú sopánkodással:

Hogyha mások fényt szeretnek,
Építsenek napkeletnek;
De hagyjanak engem békén,
S tudják meg, hogy egyikkel se cserélnék én.

Egy másik énekében pedig így fakad ki:

Az áldóját a világnak,
Nem tetszik a folyása.
Jaj, de nagyon okos aki
Itt hagyja, hogy ne lássa...
Nézd amottan a sarokban
Egymaga ül a Bánat,
Úljunk mellé Dankó Pista,
S húzd el az én nótámat!

Leiró és elbeszélő költeményei közül különös említésre méltók: „Mese a három igen okos emberről“, „Meghalt a királyfi“ és „A-B-C“-je, melyben egy abc-és könyvet nyújt át kis fiának, a többek közt ezeket mondván:

Legyen e könyv hát nagy becsben előttd,
Jól megtanuld mind, a mi benne van;
És jóra használd mindenik betűjét
Élted nehéz lezke-óráiban.

Magasba-mélybe egyként visz a létra,
Nézz szét, — a példa vonz s a példa int:
Mi jó, vagy rossz csak van a nagyvilágon,
E harminczkét kis betűtette mind!

Igen szép az „Őszi esték“ című költeménye is, melyben meghatóan írja le a tovatűnő ifjuságot és mulandó életet:

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Óh hányszor nem látom éber éjszakán át
Tavaszdó élttem romba dőlő világát,
S ábránd-szótt álmok közt, mik szememre jönnek,
Ha ébrednek is, még ott ülnek a könyvek...
Unt egyformaságban leperreg az élet,
Szürkül, borul, éj lesz, mindegyre sötétebb,
S meg sem virrad többé, —

Lejár, mint az óra, mely végerővel még
Elveri az éjfél s ott megáll — örökké!

Vannak még humoros és szatirikus versei is, melyekben igen elmésen kritizálja a mai társadalom nevetséges félszégeit, lapunk szük kerete azonban nem engedi, hogy tovább időzzünk e múnél, bár Szávay megérdemelné, hogy behatóbban és részletesebben ismertessük, de erre két tárca se lenne elég.

II.

A második könyv, melyet a sok közül kiválasztottunk: Abai-Stein Lajos kötete, mely Petőfi Sándor „Az apostol“ (Der Apos-

tel) című nagy elbeszélő-költeményének német fordítását tartalmazza. A kiváló tehetségű fordító e művével mutatja be a külföldi kritikusanak és közönségének a szabadságherez lánglelkű és végzetes sorsu dalnokát, s hazánk legnagyobb lírikusát, kit azonban már előtte többen is igyekeztek a külfölddel megismertetni.

Ezen mű bennünket kétszeresen és közelebről érdekel, miután Abai-Stein Lajos városunk szülötte, ki körünkben nevelkedett föl, s csak egy pár év előtt végezte itt középiskoláit. A tehetséges serdülő ifju már itt magára vonta tanárainak figyelmét nemcsak szorgalmával, hanem kiváló képzettségével és olvasottságával, melyekkel kortársait jóval túlszárnyalta.

Tanulmányainak végeztével a gazdasági pályára lépett, melyen jelenleg is végzi dolgait, de emellett szorgalmas munkásságot fejt ki az irodalom terén is. Hosszabb munkálkodásának gyümölcseként ez az első nagyobb műve, melylyel a nagyvilág elé lépett; hogy minő sikerrel, arra nézve legyen elég, ha irodalmunk egyik legelőkelőbb kritikusanak, Szana Tamásnak bírálatát főlemlítjük, melyben a pedans kritikus így nyilatkozik Abai-Stein Lajos munkájáról:

„Az apostol“, Petőfi leghosszabb elbeszélő műve, abban a szerencsében részesült, hogy most már másodikban fordítják német nyelvre. A tolmács szerdizben ezuttal Abay-Stein Lajos vállalkozott, kinek neve a magyar olvasóközönség előtt sem egészen ismeretlen. Eleven tollal irt tárczacikkeit legalább szívesen látják a magyar lapok. Petőfi-fordítása a jönevű lipcei

a jelenvoltaknak természetesen élénk tetszésnyilatkozatok és „hogyan volt”-ok között. Tánccos ez esetben is, mint rendszeresen lenni szokott, kevesebb volt, mint tánczosnő, s e hiányt még érezhetőbbé tette az, hogy igen sokan a fiatal asszonyok közül nagy buzgalommal vettek részt a táncban. Hogy legalább halvány képét nyujtsuk az estnek, ide iktatjuk azon hölgyek névsorát, kiknek nevét sikerült följegyeznünk. Ott voltak, s a négyesekben részt vettek: Benczenleitner Nándorné, Böhm Józsefné, Jantai Gyuláné, Kelemen Istvánné, Körösty Józsefné, Schlauch Imréné, Ruepprecht Nándorné, Straich Lajosné, Schneckenberger Károlyné, Angster nővérek, Barrois nővérek, Brézics Maris, Benkő Paula, Csizsár Janka, Csars Izabella, Cserta nővérek, Dobszay Mariska, Dóczy Vilma, Eisner nővérek, Eötvös Ilka, Edhoffer Mariska, Folbert Anna, Gadó Mariska, Greksa Róza, Gindl nővérek, Giesz Riza, Hofmeister Anna, Horvát Ilona, Huber Amália, Hohman Gizella, Jarányi nővérek, Jezevich Mariska, Jeszenszky Vilma, Kaiser Vilma, Karch Ilona, Koszér Juliska, Kelemen nővérek, Kerek Jolán, Mestrics Etelka, Martinec Karola, Maranics Janka, Nürnberg nővérek, Orf Riza, Perczel Vilma, Pintér Terka, Petrovics Terka, Petz nővérek, Podluzsányi Sarolta, Plichta Karolin, Peer Maris, Repich Etel, Sándor Olga, Schlauch nővérek, Schellenberg Mariska, Sperl Mariska, Szigriszt Mariska, Uhlász Matild, Weidinger Sarolta, Ziegler Emilia és Zsille Etelka.

— **(Az ég szerelmesei.)** a Venus és Jupiter, naprendszerünk e két legszebb fényű bolygója, most közelednek egymáshoz. A két égi szerelmes február 6 dikára adott egymásnak rendezvous-t, a midőn este egymás közelébe kerülnek, hogy a földgolyó kíváncsi kutatója láthassa az ő szerelmi találkájukat. Ezen estén pompás ragyogásuk gyönyörű látványt fog nyújtani.

— **(A pécs-barcsi vasut)** ezimleteinek konvertálása — a B. K. — szerint a magyar kormány ama nagy konverziójával együtt fog megtörténni, mely a valuta-rendezés egyik ténye lesz. A vasut kötvényeinek konvertálása képezi ugyanis a vasut államaitásának előfeltételét, minthogy a megváltási összeg attól függ, hogy a konverzió következtében a vasut részvényesei mennyit fognak évenként megtakarítani.

— **(Perls Armin dr.)** pécsi főrabbi, ki a szentírás egy részének magyarra fordításával szép nevet vivott ki magának, mint értesülünk, újabban az előbbi folytatásaként már elkészült Hiob, Écho (Jeremiás siralmi) és a Példabeszédek fordításával.

— **(Pécsi választók-e az időközben áthelyezett hivatalnokok?)** Hogy

kiadónál: Wilhelm Fridrichnél pár nap előtt látott napvilágot s külső czim tekintetében is egyike a figyelemreméltóbb kiadványoknak.

Abai-Stein, előszava után itélve, teljesen tisztában van az „Apostol” irodalmi jelentőségével, s egyáltalában nem akar annak olyan érdemeket tulajdonítani, a melyek netalán a fordító elfogultságát mutatnák az idegen nyelvű olvasó előtt. Jól ismeri a költemény kiáltóan vörös hátterét, s nem tagadja el, hogy a költő vérbe és méregbe mártotta ecsetét az alakok jellemzésénél. Tudja azt is, hogy Petőfi érettebb korában másképpen írta volna meg költeményét, s más szerepet juttatott volna hősének, kibe nyilvánvalólag saját lelkét lehelte. De meg van győződve — és igen helyesen — arról is, hogy az erősen stilizált önéletrajznak rendkívüli értéke van, már csak azért is, mert a legszubbjektivebb művészetnek, a lírának fő-papja, az előtte idegen éposz műfaját választotta, hogy szubbjektivitásának kifejezését megtalálhassa. „Az apostol” tehát nem csak mint a költői invenció terméke, hanem mint Petőfi lelkületének kommentátora is eléggé érdekes arra, hogy vele a nagy magyar dalnok tisztelői megismerkedjenek.

A fordításon meglátszik, hogy Abai-Stein nemcsak megértette a költőt, hanem kellő érzéssel birt nyelvezetének különös szépségei iránt is.

A csinos kiállítású könyv, melyet a fiatal szerző az évekkal ezelőtt elhunyt édes anyja emlékének ajál, Lipcsében jelent meg, de bármely hazai könyvkereskedésben is megkapható.

(K. Gy.)

a mi „dicső” kormányunk diadalra jutása érdekében mi mindenféle eszközökhöz folyamodik, azt eléggé ismeri és jól tudja minden megfigyelni tudó ember. Nincs eszköz, mit föl ne használna, ha a szabadelvű párt létkérdéséről van szó. Itt ezreket költ az államkassza amúgy is eléggé megnyirbált tőkéjéből, ott fenyegetéssel, hivatalvesztéssel, sőt mi több, a leghevesebb erőszakal is képes kicsikarni a szavazatot ama választó polgártól, a ki esetleg hivatalból az ő alárendeltjei közé tartozik. S ha az államtisztviselők eme korlátolt meggyőződésüket tekintjük, nem mondunk nagyot, ha azt a kasztot a választás alkalmával valódi rabszolga intézménynek tekintjük, melynek sajnálatra méltó tagjai, kevés kivétellel, arra kötelezvék, hogy a mindenható Brahma ísragott szobra előtt térdet hajtsanak még akkor is, mikor az az ő meggyőződésükkel, szabad gondolkodásukkal homlokegyenest ellenkezik is. De a lét, az ekzisztencia kérdése érdekében, melyet a nyiltan kimondott szabad meggyőződéssel kockáztatnának; kénytelenek rabszolgaként meghajolni ama souverain hatalmu nagy úr előtt, mit minálunk nem Brahmának neveznek, hanem csak egy röpké szóval jeleznek, hogy „kormány.” Mindenünne érkezőnek jellemző tudósítások, melyek a kormány titkos akna-munkáit napfényre derítik. Sok volna mindezekkel hosszasan foglalkozni, hiszen ezek nem újabb keletűek, és mégis sajnos: elévületlenek. A „Quo usque tandem” hiába hangzik el, azért Catilina csak folytatja az áskálódásokat és galád munkákat, melyeket az igazságos történetírő, minden előrehaladásunk és sok érdemes alkotásunk mellett is sötét szennyfoltokként fog az utódok elé találni. Egy eklatáns eset azonban mégis fölemlítünk olvasóink előtt, mely minket pécsieket közelebről érdekel s a mely a visszaélésnek, a törvényszegésnek nem utolsó példája s e mellett még érdekes jogi kérdés is. A kormánynak ugyanis némely városokban nagyon szorult a kapezása. Szükség volt minden egyes szavazóra, még ha akkora lett légyen is, mint a Szapári kisujja; sőt nemcsak minden szavazóra volt szükség, hanem ennél is többre. Az ilyen helyekre aztán nem restelték elvezetni az onnan időközben áthelyezett hivatalnokokat. Pécsre nemrégkülönösen sok tisztviselő helyezték át a póstához, pénzügyigazgatóságához stb. Ezek mind abban az időben helyeztetek át, mikor a választók listája lezárattott, amennyiben 1891 márczius végén még a másik szolgálati helyen fizették le adójukat, tehát ott illetékesek a szavazásra. Igen ám, csak hogy ugyanezeket a hivatalnokokat mi a pécsi szavazó listában is itt látjuk! Már most ha fölvetjük ott, mi jogon vettek itt is föl? Melyik a jogos? Ha a pécsi jogos, akkor ők azzal, hogy Pécs városa egyhangulag választott képviselőt, Pécssett — hallgatagon ugyan, de tényleg már gyakorolták választói jogukat. Mi jogon cizálták tehát őket sürgősen előbbi szolgálati helyeikre, hogy a még „biztos” voksokkal a kormánypárt telhetetlen urnáját megtömjék? Ez csak az egyik érdekes kérdés. A második ennek a folytatásából ered. Ezek a hivatalnokok tehát a régi szolgálati helyükön nemcsak hallgatagon, de tényleg szavaztak is; már most ha Pécssett előáll az az eset, melyre immár elkészülhetünk, hogy Pécssett új választás lesz: ugyan lesz e orczája a kormánypártnak, hogy ezeket a törvény szerint ide nem tartozó, de ennek ellenére a pécsi listába is fölvev, jogukat különben is már egyszer másutt érvényesített hivatalnokokat újból szavaztassa? Ajánljuk e sorainkat azok figyelmébe, akiket illet.

— **(Áthelyezés.)** A pécsi kir. ítélőtábla elnöke: Heindl Nándor vámosnikolai kir. járásbírósi joggyakornokot a budapesti kir. ítélőtábla kerületéből a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe hasonló minőségben áthelyezte.

— **(Kinevezés.)** Széchenyi Sándor gróf, Tolnavarmegye főispánja Éry Márton végzett pécsi joghallgatót közigazgatási joggyakornokká nevezte ki.

— **(Új póstamesterek.)** A pécsi kir. posta és távirdaigazgató január hóban a következő póstamestereket nevezte ki: Plichta Georgina pécsi lakost Hidasdra, Szendey Ferenc bölcseki lakost Bölcskére, Sauter Teréz Rinya-Szentkirályra, Matay Gábor póstamesteri és kiadói tanfolyam hallgatót a zárányai pályaudvar távirdahivatalához és

végül az újonnan megnyitott Baranyaszabari pósthivatalhoz Riesz Matild baranyaszabolcsi lakost.

— **(Üdvözlő iratok.)** A zsidó recze-czionalis mozgalom fővárosi végrehajtó bizottságához meggyőzően is több üdvözlő és csatlakozásról értesítő átirat érkezett, és pedig: Pécsről Justus h. elnök s Weisz Gábor jegyző aláírásával, Baranya-Mágorról Hónig Mór h. elnök s Vértesi Adolf jegyző aláírásával és Pécsváradról Hahn Fülöp h. elnök s Neumann Mór rabbi aláírásával.

— **(A pécsi jótékony izr. négyelet)** január 30-án megtartott tánczestélye kedélyesség, s vidámsámság tekintetében méltán sorakozhatik a többi idei farsangi mulatság mellé, a mely jókedv pótolta egyúttal a megjelentek csekély számát is. Az első négyest mintegy 50 pár tánczolta, nagyobb rész fiatal asszonyok, kik ezen estén a főszerepet látszólag vienni, bizonyára nem csekély boszuságára a fiatal leányoknak. Igen izléses, finom s drága ruhákat láthattunk ez estélyen, s itt ismét az előkelőbb fiatal asszonyok keltek versenyre a többi hölgygyel. A tánczosoknak volt a legjobb dolguk, a mennyiben az egyszer bő alkalmuk volt a csinosabbnál csinosabb tánczosnők között válogatni, lévén ők amazoknál jóval csekélyebb számmal. A mulatság Farkas Jónás jeles zenekara mellett folyton fokozódó jókedv mellett egész a reggeli órákig tartott.

— **(Halálozás.)** Elhunytak Pécssett: Drobae Eliás január hó 30-án 74 éves korában (Papnö. utca 7.); Meinhöld Aranka, Meinhöld Rezső pécsi p. ú. titkár 14 éves leánya január 30-án, (Papn.-utca 8.); Csépcsány Kálmán nyug. közöshads. főhadnagy, január 31-én a helybeli katonakórházban; Löw Hermin szül. Eppinger, január 31-én, (Siklósi országút 57.). — Özv. Perczel Károlyné szül. Veszprémy Katalin e hó 28 dikán éltének 90-dik évében elhunyt Budapesten.

— **(Szinészeink elszereződéséről)** irtunk a minap s jeleztük, hogy a Pintér-pártnak kilátása van, hogy a népszínházhoz jut. Most arról értesülünk, hogy Pintérné Szép Olga és férje Pintér Imre népszínműénekes a nyárra Krecsányihoz szerződtek s a budai színikörben fognak játszani.

A jogakadémia polgárai által f. é. január 9-én rendezett tánczestélyen felülfizettek: Dr. Szeredy József, Szautter Gusztáv, Pfeiffer Aladár 10—10 frt, Erreth János 8 frt 50 krt, Aidinger János, Girk Alajos, Hinka László, Hölbling Miksa, Horváth Antal, Inczedy Dénes, Kardos Kálmán, Dr. Lechner János, Miltényi Miklós, Rézbányai János, Ribai Antal, Dr. Schaurek Bódog, Szeifricz István, Zsinkó István 5—5 frt; Dr. Kohárics Károly egy drb. m. k. aranyat; Blaskovich István, Dr. Mihálffy Ernő, Dr. Kossutány Ignác, Szuly János 3 frt 50 krt. — 3 frt 50 krt; Balogh Károly, Dr. Bors Emil, Döbrössy Alajos, Eisner Dóczy, Hegedűs Imre, Nendtvich V. 3—3 frtot; Fekete Mihály, Herbert János 2 frt 50 krt — 2 frt 50 krt; Driesz L., Dr. Lukács Adolf, Dr. Kasza József, Pfeiffer I., Dr. Mutschenbachor Viktor, N. N., Pulez Imre, Sável Kálmán, Schlauch Imre, Schutt Vilmos, Tihay N., Rang Nándor, Zsolnay György 2—2 frtot; Dr. Kelemen Mihály, Dr. Müller János, Tolnai Antal, Vaszary Gyula 1 frt 50 krt — 1 frt 50 krt; Bedő Károly, Duka Achill, Hamedli K., N. N. 1—1 frtot; Feiler Mihály, N. N., Dr. Pintér József, Thurn Emil 50—50 krt, Laci 13 kr., Nánási 11 kr., Juli 10 kr., Laci 10 kr. A nagylelkű adakozók fogadják a jogakadémia polgárainak köszönetét. A rendező bizottság nevében: Oberhammer Antal s. k. pénztáros, Kisasszony József s. k. ellenőr.

A bar. sellyei Olvasó Egylet könyvtára javára rendezett tánczestély alkalmával felülfizettek: Gróf Draskovich Iván 9 frt 50 krt, Gróf Draskovich Ivánné 4 frt, Fazekas Sándor 2 frt, Sidlauer Dezső 1 frt 50 kr., Kelemen Lajos, Kahlenberger Antal, Antal György, Mátyus Samu, Kayser Elek, Szekeres József, Riedl Hugó 1—1 frtot, Sonnenfeld Lajos, Weigl Pálné, Gróf Draskovich Károly, Spierer Miksa, Milorádovics János, Moré László, Tsohohey József, More Sándor, Sidlauer József, Sidlauer Aladár, Klein Ignác, Szávories Nándor, 50—50 krt, Poutyos Pálné 45 krt, Rosenfeld Jakab 25

kr., Schwarzenberg Miksa 20 krt. Fogadják a szives felülfizetők a rendezőség közönetét. A táncmulatság tiszta bevétele 35 frt, mely összeg, amíg 50 frtra kiegészíthető lesz, a b.-selylyei póstatakarékpénztárba tételt le. A rendezőség.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* Az „Élet,” e kiváló magyar folyóirat idei első száma sok érdekest ad olvasóinak. A bevezető ezikk, mely a közönséghez van intézve, velős tartalmával és törlésmetszett magyarságával messze kimagaslik az efféle szerkesztői nyilatkozatok közül. Pulszky Ágost egyet. tanár „A klotür”-ről ír. Kabos Ede szép költeményét (Vihar után) egy rendkívül érdekes, népszerűen írt bölcselmi fejtegetés követi Ötvös S. Adolftól e czimen: „A jövő vallása.” Ebben a szerző merész támadást intézve a mai bölcsészeti fölfogás ellen, a vallás szükséges voltát hirdeti és megállapítja annak jövő formáját. Szintén egész modern a Szörényi Tivadar dr. értekezése: Hypnózis és szuggesztió. Szörényi dr., kinek hypnotikus mutatványairól a fővárosi hírlapok csak nem rég hasábos tudósításokat közöltek, adja itt a hypnózis és szuggesztió ismertetését érdekesítő előadásban és világos nyelven. — A füzetnek egyik legbecesebb közleménye Garsin Vszevolod híres novellája (Vészjelző), melyet Sárny József dr. pompásan fordított le az orosz eredetiből. — „A hűség próbája” gyönyörű és mint a cím is mutatja, kissé pikáns epizód Ariosto Örjngő Rolandjából Radó A. remek fordításában. — Ifj. Reményi Ede a hellén szellem örökifju szülöttei közül mutat be egy pár modern alakba öltöztetett „Anakreoni dalt” bravuros verseléssel. — Lyka Károly fulmináns bírálatot közöl az idei réli műtarlat magyar képeiről. — Inczédi László „Mámor” című költeménye a legszebb bordalok közé tartozik. — Érdekes a Demolins Edmond hírneves francia író népszerű cikke is: „A szocializmus,” melyből itt az első közleményt vesszük. Az „Élet” irodalmi rovata rendkívül vonzón és érdekesen van megírva. — Színházi rovatában az „Élet” a nemzeti színház legutóbbi újdonságairól közöl magas színvonalon álló tsmertetéseket. A füzet tartalmának e rövid jelzése után már talán fölös dolgot is cselekszünk, midőn az „Élet”-et olvasóink figyelmébe ajánljuk. Ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr., egyes szám ára pedig 25 kr. Megrendelhető legzélszerűbben póstautalvánnyal az „Élet” kiadóhivatala czimén: Budapest V., Árpád-utca 6. szám.

VEGYESEK.

* Válasszuk meg jól a magbeszerzési forrást. Jóllehet, hogy még hó és jég környékez bennünket de azért a melegágyak körül már sürgőlnünk kell és elvetjük a korai fogyasztásra való konyhakerti termények magvát, mely terményeket hosszú rideg tél utolján mint denki szivesen látja asztalán. Annál bosszantóbb astzánha holmi kétes forrásokból hozott magvak révén a melegágy eredményeitől elesik a kertészkedő közönség és a korai főzelék helyett, gyom, kóró, gaz, lapu vagy a legjobb ily esetben holmi silány kőtytermény van a melegágyban. Előfordul ez pedig most gyakrabban mint azelőtt; mert egyes régi szolid magáros cségek sikereitől indítva, gomba módra bukkannak fel a talmi magárosok, kik ugyan ép olv gyorsan tűnnek el a felszínről mint a hogy felburjánóznak, de még mindig elégeideig tart üzérkedésük, hogy a tölök kerülő legtöbb esetben haszontalan mag révén a melegágyak körül fázadozó kertészt és közönséget megfosszák munkájának, eredményétől, valamint még végzetesebb következmények hárulhatnak a mezei gazdákra, kiknek megszűségletük beszerzése ugyancsak még fontosabb momentum mint a melegágyak és ily elemeknek lépne mennek, mert ezeknek hirdetések egét, földet, olesóságot és tadjá az ég még miféle csalétket ígervén, tévedésbe ejthetik a gazdát, ki aztán almaga kárán okul, hogy ily elemeket, melyeknek multjuk e téren nincs és semmiféle garanciát nem nyújthatnak, a mag beszerzése alkalmával kerülnie kellett volna.

Legyünk résen az ilyenekkel szemben! Válasszuk meg beszerzési forrásunkat!

CSARNOK.

Tövisszes az élet utja.

Elbeszélés, írta: Karay Anna.

(Folytatás.)

9.

A kért szabadság csak egy hó mulva érkezett meg, az útra minden készen állt. Imola megkért, hogy korán reggel mielőtt indulunk, keltsük föl őt is.

Megtették kedvét fölkelteztük, elbucsuztunk tőle és utra kelteztük.

Álmodozva néztem ki a vonat ablakán, kora reggel volt, a hegyek csúcsa fényárban uszott és én abban a fényárban mindenütt káprázó szememmel egy alakot véltem látni: — Alexist.

Marcell csendesen szundikált a vonat ruganyos vankosai között. Ugy elfeledtem őt, úgy elmerült lelkem annak a másiknak a nézésébe, ott fönn a kelő naptól megaranyozott hegycsúcson, hova ünfeledt lelkem képzelete állítja.

Futottak előttem házak, erdők, mezők, minden percz közelebb vitt ő hozzám nekem mégis oly lassu, lassu volt a vonat dübörgő rohanása. Ugy szerettem volna felhőként repülni, szellőként suhanni árkon, bokron át, — föl-kuszni a szédítő magasba, a szikla legcsúcsára, a hol ő áll — és onnét még egy kissé följebb, abba a nyitott tiszta kék mennyégbe, hol a sziv mindent elfelejt, — vagy le a szörnyü mélybe, hol a könyörtül sziklák összezúzzák az ilyen szegény bünös asszonyt, vétkes szenvedélylyel telt szívével együtt. . .

Tekintetem Marcell szunnyadó arcára tévedt.

Szegény jó Marcell, szegény jó férjem! hogy ez a te jóságos kedves arcod még mindig nem tudta kitörölni innét, szivem mélyéből, azt a másikat!

Megsimitottam kezemmel arcát, fölébresztettem, hogy nézze, milyen szép a vidék; voltaképen pedig azért, hogy lelkem ne foglalkozhassék azzal a bünös ábrándozással.

Midőn célunkhoz értünk, este volt. Másnap indultunk föl a hegyre, hol Carméla atyja atyja lakott, kinek állítása szerint legbiztosabban ott találjuk Alexist.

Gyalog mentünk. Forró nyári nap volt, fejtünk fölött égett a nap, lábunk alatt égett a föld és midőn fölneztünk az óriás hegyek csúcsára, azon ködösen fehéredett a hó. Engem kevéssé érdekelt az alpesek csodás szépsége, mig Marcellt elragadta. Fejemet lehajtva sebesen haladtam fölfele, mig nem lélekzetem el-elakadt a gyors futástól s verejtékcseppek üttek homlokomra. Nem is vettem észre, hogy sietek, tán a megszakadásig így futok, ha egyszerre nem hangzik mögöttem:

— Viola, megállj!

Megrezentem, hátra fordultam, — Marcell holthálványan állott mögöttem és összevonta homlokát.

— Imola boldogságaért nem siethetsz te ennyire. . . Más ad neked szárnyakat Viola, más!

Oda borultam a keblére, hogy ne lássa lángoló arcomat; ne lássa, hogy mennyire szíven talált.

— Bocsáss meg édesem, nem futok előre többé. Nyujtsd karodat, menjünk karöltve.

Igy is mentünk tovább, föl a fásasztó, meredek útakon, hol gyakran egy kövön függött életünk, olyankor el nem engedték egymás kezét: ha egyik megcsuszlik, hadd rántsa magával a másikat is.

Befordulva egy kanyargós kis úton, csinos, tiszta vadászlak tűnt szemünkbe. Itt várt ránk

terv szerint Carméla atyja, hogy tovább vezessen. Csakugyan néhány lépésnyire a házikótól megpillantottuk őt, könyökével a fegyverére dőlve, melyet — mihelyt minket megismert — a vállára vetett és elénk sietett.

— Itt van ma is az idegen? — volt első szavam.

— Igen. Láttam fölmenni arra. Bizonyosan a sziklacúcson ábrándozik, vagy rajzolgatja a vidéket. Hanem ha napnyugtáig ismét le akarnak a vendéglőbe menni, úgy siessünk. Külömben kis lakom rendelkezésükre áll akár mikor, tessék kissé bemenni megpihenni.

— Oh oda bemegyünk, — mondtam, — a kis Carmélat látni akarom, férjem táskájában az ő számára is van valami.

— Oh asszonyom, Carmélanak nincs már szüksége semmire! Messze kellene menünk őt meglátogatni. . .

— Hát hol van az Istenért? — csak nem. . .

— Igen, igen, meghalt szegény. — A rü ember szemében a fájdalom könye csillogott, mig folytatá:

— Az az asszony, az a nyomorult, ezt az egy kincset is elirigyelte tőlem. Itt alant a városban most nagyon pusztit a diphteritis, utaztunkban a kis Carméla meghült, megkapta és harmadnapra belehalt.

— Oh miért nem hagyta nálunk!

— Ha tudtam volna! — Most már minden hiába. — Tebát önök azért jöttek, hogy azt az idegent vissza hívják körükbe?

(Folytatása köv.)

Laptulajdonos:

Felölős szerkesztő:

NAGY FERENCZ.

HAKSCH LAJOS.

Hirdetések:

Lipiken

az ujonnan épült

mozgosítható bazárban

még néhány árusító-helyiség bérbeadó. A bérleti szándékozók forduljanak

a Jódfürdő igazgatóságához

Lipiken.

„Newyorki Germánia”

életbiztosító társaság. — Alapított 1860-ban.

A társaság aktivái 1891. január hó 1-én 66.881.021,01 márkára rugnak, tiszta fölöslege pedig 3.721.271,15 márkára.

Fenállása óta 1891. január hó 1-ig a társaság halál-

esetekért 57.173.217 márkát,

A biztosított élte idejében esedé-

kessé vált kötvényekért 11.632.546 „

Életjáradékok fejében 727.061 „

fizetett ki.

1891. január hó 1-én érvényben lévő biztosítások:

32.591 kötvény 243.619.529 márká erejéig, ebből esik

Europára: 18.689 kötvény, 193.237421 márká erejéig.

A társaság aktivái Európában: ingatlan Berlinben

— letétek a különböző országok kormányainál és bankoknál és kötvényekre adott kölcsönök 6.008.556-00 márkára rugnak.

A társaság Magyarországon, Ausztriában, Német-

országban és a Svájcban képviselőségekkel bir. Díjazá-

bálya-tai igen jutányosak és föltételei a lehető legmél-

tányosabbak.

Felvilágosítással szolgál.

a társaság magyarországi főképviselősege

Budapest, VI. Gyár-utca 13. sz.

Magyarországi referentiák: Pesti magyar keresk.

bank, Bokros Elek, dr. Dégen Gusztáv és dr. Neumann

Ármin, országgyűlési képviselők.

15856. sz.
tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mamel József végrehajtónak Lang István és neje Schaffer Éva végrehajtást szenvedők elleni 150 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécs-vari kir. járásbíróház területén levő Olasz községben fekvő az olasz 437. hszsz. fekvőségre + 276^a 276^b hszsz. fekvőségre, szőlő és présházra az árverést 1406 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi február hó 20. napján d. e. 10 órakor Olasz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 140 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi november hó 8-ikán.

Lukrits István
kir. törvényszéki bír.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapír

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

15857. sz.
tkv. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv végrehajtónak Szilvási Mihály és neje végrehajtást szenvedők elleni 12 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. bíróság területén levő Szabolcs község határában fekvő a szabolcsi 77. számú jkvben felvett I. 90/172. sz. házra, udvartér és kertre 400 frt, + 2250/1844. hszsz. szőlőre 786 forint kikiáltási áron elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi február hó 19. napján d. e. 9 órakor Szabolcs község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 frt és 78 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881: 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tkkvi hatóság 1891. évi novemb. hó 6-án.

Bogyay Pongrácz,
kir. törvényszéki bír.

16752. sz.
tk. 1891.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Bekő Ádámné végrehajtónak Schneider Katalin és Schneider Antal végrehajtást szenvedett elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróház területén levő Kiskozár határában fekvő a kiskozári 423. sz. tjkvben felvett 846. hszsz. fekvőségnek Schneider Katalin férj. Schnell Gáspárnét és kk. Schneider Józsefet illető 1/3 részre az árverést 562 forintban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1892. évi márczius hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor a Kiskozár község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 56 frt 20 krt készpénzben, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi nov. hó 19-ik napján.

Lukrits István,
kir. törvényszéki bír.

1618. szám
b. v. 1891.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. é. LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróház 2384/91. számú végzése által a Schlick-féle vasöntőde és gépgyár végrehajtató javára, Csögal János és Reichenauer József ellen 125 frt tőke, ennek 1891. év aug. hó 27-ik napjától számítandó 6 százalék kamatai és eddig összesen 5 frt 50 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le- és felülfoglalt és 789 frtra becsült tehének, kocsik és egy tűzmentes pénzszekrényből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 16067. 1891. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis alperesek lakásán szigeti orsz. ut 12. sz. a. és Indóház-utca 21. sz. alatt leendő eszközlésére 1892. év február hó 3-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik, s ehhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1891. évi jan. hó 20-án.

Vitályos Imre
kir. bír. végrehajtó.

Ház bérbeadás.

Pécsen Katalin utcában egy üzlet-helyiség padlással, nagy pinczével és raktárhelyiséggel f. é. május hó 1-től kezdve bérbe adandó. Az üzlet igen jó forgalmu helyen áll és több utcára nyílik. Ugyanazon épületben több kisebb és nagyobb lakás is bérbe adandó. Bővebb felvilágosítást ad: dr. Deutsch Antal ügyvéd Pécsen Irgalmasok utcája 2. sz. I. emelet.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarsággal fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés“-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Taizs József Pécssett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papírkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”
Valódi „Alizarin-ténta.”
Valódi „Király-ténta.”
Valódi „Gallus-ténta.”

Kökorsókban és üvegesekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➡ **Piros és kék ténta.** ➡

Pecsét-viasz, pecsét-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➡ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➡

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labarague,

kittinő szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsfoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Stephanie-Mille 50 finom levélpapír és 50 levélboríték
díszes dobozban 70 kr.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

➡ **S minden e szakmába vágó czikk.** ➡

Állam érem
haladás- és versenyképességért.

SCHÖNWALD IMRE

ékszerész, órás és látszerész

Kiállítási aranyérem
szép és jó munkaért.

Főüzlet:
Király-utca, Hattyu-épületben.

PÉCSETT.

Műhely:
Király-utca, Mestrics-féle házban

T. cz.

Ezzel van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására ajánlani, miszerint — egy általánosan érzett szükségén segitendő — üzletemet újabb időben egy szélesebb munkakörű

➡ **vésnöki műhelylyel** ➡

is kibővítettem és az ez iránybani legkényesebb műigénynek megteelölőleg minden e szakmába vágó munkálatoké, u. m. bárminemű arany- és ezüst-, vagy más fém- v. kőre vésendő

üzleti, hivatalos v. magánhasználatu pecsétnyomók, érmek, czimerek, domborművek, legdiszesebb jelvények és monogrammok

s több effélék gondos és jutányos elkészítésére vállalkozom s kívánatra a készitendők rajzaival előzetesen is szolgállok.

Midőn üzletem ezen új ágát is igen t. vevőim kegyes pártfogásába ajánlani bátorodom, kérem ez iránybani nagybecsű megbizásaikat, a melyekkel szemben szokott módon törekedni fogok kész szolgálataimat teljes meglegedésükre érvényre juttatni.

Egyben bátorodom nagyválasztéku ékszer- és óra-készletemre s különösen **látszer-raktáromra** utalni, a melyet utóbbi időben **rendkívül dusan s kedvező beszerzési feltételek mellett** felszerelvén, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy még a nagyvárosi versenynyel is mérközve, tisztelt vevőimet a lehető legméréskeltebb árak mellett kiszolgálhatom.

Üzletem bármely szakosztályából kívánatra választékküldeménnyel a vidékre is készségesen szolgállok.

Kiváló tisztelettel

SCHÖNWALD IMRE.